

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 745/2019

04.09.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Гајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ИК.449/17 од 05.10.2018.године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 68/19 од 15.04.2019.године, у седници већа одржаној дана 04.09.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Гајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ИК.449/17 од 05.10.2018.године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 68/19 од 15.04.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ИК.449/17 од 05.10.2018.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена „ББ“ доо ..., ББ1 из ... је са својим одштетним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору КЖ1 68/19 од 15.04.2019.године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Здравка Гајића, па је потврђена пресуда Основног суда у Сомбору ИК.449/17 од 05.10.2018.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Здравко Гајић, због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целини пресуде Основног суда у Сомбору ИК.449/17 од 05.10.2018.године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 68/19 од 15.04.2019.године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да су разлози побијаних пресуда противречни изреци, те да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су наведени су потпуно нејасни и у знатној мери противречни. Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да је суд осуђујућу пресуду донео искључиво на основу претпоставки, обзиром да ни из једног изведеног доказа не произилази да је управо окривљени ангажовао НН лице да електроинсталацију куће повеже са јавном мрежом електричне енергије, нити је утврђено ко је извршио ово повезивање, због чега је суд услед недостатка доказа окривљеног морао ослободити од оптужбе, а који наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова и оцене доказа дате у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Здравка Гајића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**